

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพ
การดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน
ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

**The Causal Relationship Model of Factors Affecting
Operational Effectiveness of Internal Quality Assurance
in Private Schools in the Northeast of Thailand**

นภนต์กฤต สรรพอาษา¹,

สมคิด สร้อยน้ำ² และ นวัตร หอมสิน³

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Naphonkrit Sanpha-asa¹,

Somkid Sroinam² and Nawattakorn Homsin³

Rajabhat Udon Thani University, Thailand

Corresponding Author, Email: naphonkrit@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของ
โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ
โรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 2) วิเคราะห์ขนาดอิทธิพลของปัจจัยที่มีผล
ต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการโรงเรียน เอกชนในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 404 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือ
ที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สมมติฐานสัมพันธ์แบบเพียร์สัน มีค่าความเชื่อมั่น 0.974

* วันที่รับบทความ: 13 กุมภาพันธ์ 2562; วันที่แก้ไขบทความ 14 มีนาคม 2562; วันที่ตอบรับบทความ: 31 มีนาคม 2562
Received: February 13, 2019; Revised: March 14, 2019; Accepted: March 31, 2019

ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน และตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่างโมเดล
สมมติฐานกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการวิจัยพบว่า

1. โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน
ของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูล
เชิงประจักษ์โดยโมเดลสุดท้ายมีค่าสถิติ ดังต่อไปนี้พบว่า มีค่า $\chi^2 = 136.89, df = 113, P =$
 $0.062, GFI = 0.97, AGFI = 0.94, RMSEA = 0.005, SRMR = 0.021$ และ $CN =$
 433.69

2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของ
โรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพล
รวม เรียงค่าสัมประสิทธิ์ อิทธิพลจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) อิทธิพลตรงมี 3 ปัจจัย คือ ภาวะ
ผู้นำของครู, วัฒนธรรมองค์การ, การมีส่วนร่วมของบุคลากร 2) อิทธิพลทางอ้อมมี 3 ปัจจัย คือ
ภาวะผู้นำของครู, วัฒนธรรมองค์การ, ความผูกพันต่อองค์การ 3) อิทธิพลรวมมี 5 ปัจจัย คือ
ภาวะผู้นำของครู, วัฒนธรรมองค์การ, ความผูกพันต่อองค์การ, การมีส่วนร่วมของบุคลากร, ภาวะ
ผู้นำของผู้บริหารและพบว่าปัจจัยทุกตัวในโมเดลร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผล
การดำเนินงานประกันคุณภาพในโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ร้อยละ 82

คำสำคัญ: ภาวะผู้นำของครู; วัฒนธรรมองค์การ; โรงเรียนเอกชน

Abstract

The objectives of this research were: 1) to examine the consistency of the causal model of operational effectiveness of internal quality assurance in private schools in the Northeast of Thailand and 2) to investigate the causal relationship model of factors affecting operational effectiveness of internal quality assurance in private schools in the Northeast of Thailand.

The research sample selected by multi-stage random sampling consisted of 404 administrators. The instrument to collect data was a 5-level rating scale questionnaire to analyze mean, standard deviation. Pearson's product moment correlation coefficient at 0.974 in confirmatory factor analysis and test the consistency of the hypothetical model and empirical data.

The research findings were as follows:

1. The model of the factors of operational effectiveness of internal quality assurance in private schools in the Northeast of Thailand was valid and consistent with the empirical data. The model indicated the Chi-square consistency was 136.89, $df = 113, p = 0.062, GFI = 0.97, AGFI = 0.94, RMSEA = 0.005, SRMR = 0.021, CN = 433.69$

2. The factors affecting internal quality assurance in private schools in the Northeast of Thailand consisted of: 1) three factors of direct effect: teacher leadership, organizational culture, and personal participation, 2) three indirect factors: teacher leadership, organization culture, and organizational commitment, and 3) five total factors: teacher leadership, organizational culture, organizational commitment, personal participation, and principle leadership. The model accounted for 82% of factors affecting operational effectiveness of internal quality assurance in private schools in the Northeast of Thailand.

Keyword: Teacher Leadership; Organization Culture; Private School

บทนำ

การประกันคุณภาพภายในเป็นการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมตามปกติของสถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้รับบริการทางการศึกษาว่า การดำเนินการจัดการศึกษาของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และทำให้ผู้เรียนมีคุณภาพหรือมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดซึ่งเป็นหน้าที่ของสถานศึกษาในการส่งเสริมความสมดุลระหว่างความเป็นอิสระกับการตรวจสอบโดยสาธารณะ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาจะสำเร็จได้ก็ด้วยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษาที่ต้องจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ นักเรียน ผู้ปกครองต้องได้รับข้อมูลคุณภาพของสถานศึกษาเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจในการเลือกเรียน รัฐบาลต้องมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อระบบการศึกษาของประเทศรวมถึงการสนับสนุนงบประมาณที่เหมาะสม ดังนั้นจึงต้องปลูกฝังการมีส่วนร่วมเพื่อให้ทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาได้รับรู้ถึงปัญหาตลอดจนร่วมลงมือทำเพิ่มขึ้น (Channarong Pornrungrroj, 2014 : 7)

การพัฒนาการศึกษาเอกชนจึงเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันในเวทีโลกโดยโรงเรียนเอกชนสามารถส่งเสริมเสรีภาพด้านการศึกษา ช่วยให้ผู้ปกครองและนักเรียนมีโอกาสในการเลือกสถานศึกษาได้หลากหลาย เป็นการกระตุ้นให้โรงเรียนของรัฐมีการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาสูงขึ้นและยังเป็นการขจัดหรือลดการผูกขาดในการจัดการศึกษา (Office of the Privat Education Commission, 2013 : 9) โรงเรียนบางแห่งการจัดการเรียนการสอนยังอยู่ในระดับที่จะต้องปรับปรุงคุณภาพเนื่องจากสาเหตุหลายประการ เช่น ครูไม่เข้าใจหลักสูตร โรงเรียนขาดบุคลากรที่มีความสามารถ

ผู้บริหารไม่ใช่นำทางวิชาการ ครูขาดขวัญกำลังใจ โรงเรียนดำเนินการไม่ถูกต้องทำให้ครู นักเรียนเสียสิทธิและประโยชน์ต่าง ๆ โรงเรียนขาดการพัฒนาด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นต้น การดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนมีการลงทุนสูง ประกอบกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และนโยบายของรัฐที่มีการเปลี่ยนแปลงและขาดความชัดเจน จึงเป็นผลให้โรงเรียนเอกชนต้องปรับตัวเองให้อยู่รอดในขณะเดียวกันก็ต้อง เร่งพัฒนาการดำเนินงานให้ได้คุณภาพและมาตรฐานทัดเทียมกับโรงเรียนรัฐบาล (Office of the Education Council, 2004 : 2) จากสภาพปัญหา และความสำคัญดังกล่าวข้างต้น โรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ต้องมีการปรับปรุงคุณภาพของสถานศึกษาของตนเอง โดยในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษานั้นจะต้องมีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบ มีการบริหารทรัพยากรต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง การประกันคุณภาพภายในที่ผสมผสานอยู่ในกระบวนการบริหารและการจัดการเรียนการสอนตามปกติของสถานศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และตลอดเวลา อันเป็นการสร้างความมั่นใจว่าสถานศึกษาจะจัดการศึกษาให้มีคุณภาพเป็นไปตามมาตรฐาน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่จะพัฒนาโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานสำหรับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
2. เพื่อวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

วิธีการดำเนินการวิจัย

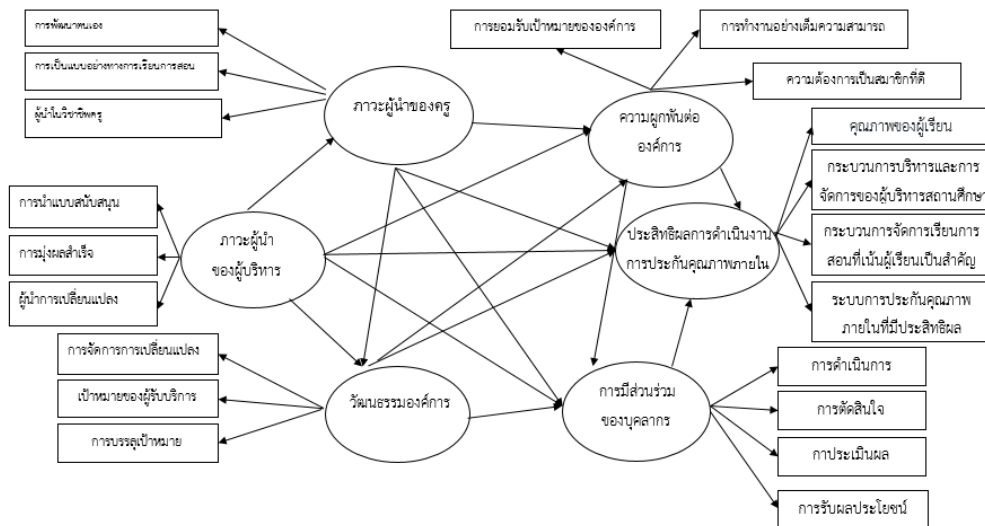
การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (Causal Relationship) เพื่อตรวจสอบโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนของเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 404คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม G*Power 3 ทั้งนี้ ผู้ให้ข้อมูลเป็น ผู้อำนวยการโรงเรียนเอกชนโรงเรียนละ 1 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 5ปัจจัย และประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การหาคุณภาพเครื่องมือ พบว่า แบบสอบถามมีความตรงเชิงเนื้อหาโดยมีค่า IOC เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และค่าความเที่ยง .956-.987

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของข้อมูล การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การกระจาย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน วิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของตัวแปรโดยใช้การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและวิเคราะห์ความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงสาเหตุโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปทำการวิเคราะห์และประเมินความสอดคล้องของโมเดลโดยพิจารณาจากเกณฑ์ค่าสถิติทดสอบความสอดคล้องที่กำหนดไว้ คือ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) ดัชนี GFI, AGFI, RMSEA, SRMR และค่า CN

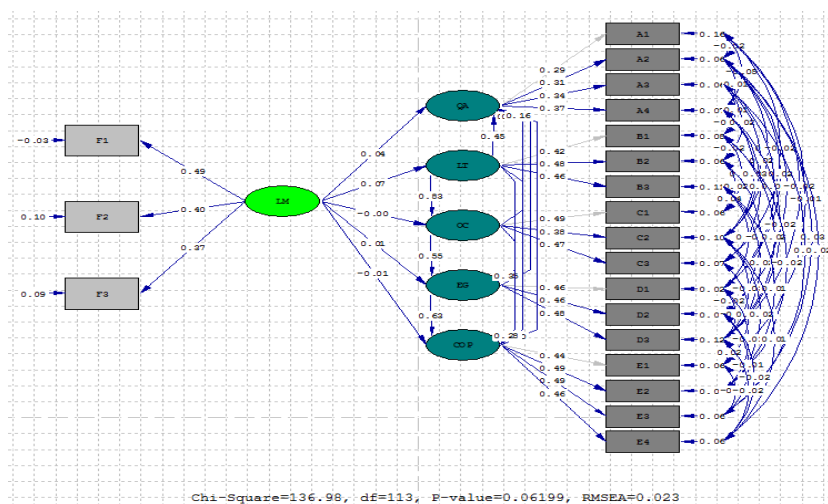
กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ความสอดคล้องและอิทธิพลของโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 โมเดลเชิงสาเหตุจากการวิเคราะห์ข้อมูล

พบว่า มีค่า $\chi^2 = 136.98$, $df = 113$, $p = 0.062$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.023$, $SRMR = 0.021$ และ $CN = 433.69$ ซึ่งมีค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนอยู่ในช่วงที่ยอมรับได้ แสดงว่า โมเดลสมมติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม มีรายละเอียดดังนี้

2.1 ภาวะผู้นำของครู (LT) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.45 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยส่งผ่านวัฒนธรรมองค์กร ความผูกพันต่อองค์กร และการมีส่วนร่วมของบุคลากรซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.48

ภาวะผู้นำของครู (LT) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.94

2.2 วัฒนธรรมองค์กร (OC) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.37 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่งผ่านความผูกพันต่อองค์กร และการมีส่วนร่วมของบุคลากร ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.14

วัฒนธรรมองค์กร (OC) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.51

2.3 การมีส่วนร่วมของบุคลากร (COP) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.16 มีอิทธิพลรวม

ต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.16

2.4 ความผูกพันต่อองค์กร (EG) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่งผ่านการมีส่วนร่วมของบุคลากร ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.10 มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.17

2.5 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LM) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.11

พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตัวแปรทุกตัวในโมเดลร่วมกัน อธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 82 ($R^2 = 0.82$)

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.1 ภาวะผู้นำของครู (LT) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.45 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยส่งผ่านวัฒนธรรมองค์กร ความผูกพันต่อองค์กร และการมีส่วนร่วมของบุคลากร ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.48

ภาวะผู้นำของครู (LT) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.94 แสดงให้เห็นว่าการดำเนินงานการ

ประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาวะผู้นำของครูเป็นลำดับแรก นั่นคือต้องส่งเสริมให้ครูเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมีความเป็นเลิศทางการสอนเป็นที่ยอมรับ และเชื่อถือจากเพื่อนครู มีการใช้วิธีสอนที่หลากหลาย การพัฒนาด้วยตนเอง และส่งเสริมบรรยากาศการเรียนรู้พัฒนาครูให้มีความสามารถด้านการบริหารจัดการหลักสูตร

1.2 วัฒนธรรมองค์การ (OC) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.37 มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่งผ่าน ความผูกพันต่อองค์กร และการมีส่วนร่วมของบุคลากร ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.14

วัฒนธรรมองค์การ (OC) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.51 แสดงให้เห็นว่า การจะสร้างวัฒนธรรมองค์การให้มีความเข้มแข็ง จึงจะสามารถพัฒนาปัจจัยทั้งหมดควบคู่กันไปได้ กระบวนการจัดการกระทำสิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมขององค์การทั้งหมดหรือบางส่วน และการวางแผนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อลดผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลง และสนับสนุนให้เกิดการปรับตัวและการยอมรับ พร้อมทั้งสร้างศักยภาพใหม่ ๆ เพื่อรองรับให้การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างเป็นผลตามเป้าหมายที่วางไว้

1.3 การมีส่วนร่วมของบุคลากร (COP) มีอิทธิพลทางตรงต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.16 มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.16 แสดงให้เห็นว่า โรงเรียนหรือฝ่ายบริหารต้องเปิดโอกาสให้บุคลากรเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การดำเนินงาน การแบ่งปันผลประโยชน์และการประเมินผลการนำดำเนินงาน จะเป็นผลทำให้บุคลากรเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของโรงเรียน ส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

1.4 ความผูกพันต่อองค์กร (EG) มีอิทธิพลทางอ้อมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยส่งผ่านการมีส่วนร่วมของบุคลากร ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.10 มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.17 แสดงให้เห็นว่า ว่าในการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีประสิทธิผลโรงเรียนต้องทำให้บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรหรือโรงเรียน จึงจะทำให้ได้รับความร่วมมือจากบุคลากรในการปฏิบัติงานของทางโรงเรียนส่งผลให้ประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนดีขึ้นด้วย

1.5 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร (LM) มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพล เท่ากับ 0.11 แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารควรเปิดโอกาสให้ครูหรือบุคลากรภายในโรงเรียนมีส่วนร่วม รับฟังความคิดเห็นในการดำเนินงานและกิจการภายในโรงเรียน

พิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ตัวแปรทุกตัวในโมเดลร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ร้อยละ 82 ($R^2 = 0.82$)

2. ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่ามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยโมเดลสุดท้าย มีค่าสถิติ $\chi^2 = 136.89$, $df = 113$, $p = 0.062$, $GFI = 0.97$, $AGFI = 0.94$, $RMSEA = 0.005$, $SRMR = 0.021$ และ $CN = 433.69$ จึงถือว่าโมเดลสมมติฐานมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่า โมเดลสมมติฐานปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกัน

คุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้งอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวม โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมสูงสุด คือ ปัจจัยภาวะผู้นำของครูทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ภาวะผู้นำของครูประกอบด้วยการพัฒนาตนเองการเป็นแบบอย่างทางการสอนและการเป็นผู้นำในวิชาชีพครู เป็นการแสดงออกของครูในการร่วมกันทำงานอย่างร่วมมือรวมพลังนำไปสู่การเรียนรู้ร่วมกัน ภาวะผู้นำเป็นสถานการณ์ที่จำเป็นมากสำหรับองค์กร การบริหารองค์กรใด ๆ หากขาดภาวะผู้นำเสียแล้วย่อมจะทำให้องค์กรนั้นดำเนินกิจกรรมไปด้วยความยากลำบาก องค์กร ซึ่งประกอบด้วยคนจำนวนมากย่อมวุ่นวายสับสน ต่างคนต่างทำงานไม่ประสานกันและเกิดความขัดแย้งกัน การบรรลุเป้าหมายขององค์กรย่อมจะล่าช้าหรือไม่ประสบผลสำเร็จบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ภาวะผู้นำหรือความเป็นผู้นำที่มีประสิทธิภาพจึงมีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กรในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากความล้มเหลวขององค์กรต่างๆที่เป็นมา มักสืบเนื่องมาจากการขาดบุคลากรที่มีภาวะผู้นำนั่นเอง และไม่ใช่เฉพาะผู้บริหารโรงเรียนเท่านั้นที่จะต้องมีการภาวะผู้นำ จะต้องพัฒนาครูในโรงเรียนให้มีภาวะผู้นำอีกด้วย สอดคล้องกับ (Mackenzie et al, 2017 : 6) ที่กล่าวว่า ครูต้องมีการพัฒนาตนเองเพื่อเป็นการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยได้มีการกำหนดแนวทางการพัฒนาไว้แล้ว ซึ่งการพัฒนานั้นมิได้หมายถึงการเปลี่ยนแปลงในด้านปริมาณที่สามารถจับต้อง วัดได้ เท่านั้น แต่หมายถึง การเปลี่ยนแปลงในด้านคุณภาพด้วย ทั้งความสามารถในการจัดการเรียนการสอน การสร้างผลงานที่เป็นรูปธรรม ซึ่งจะนำไปสู่ประสิทธิผลของการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้ ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือรองลงมาคือวัฒนธรรมองค์กร ความผูกพันต่อองค์กรการมีส่วนร่วมของบุคลากร และภาวะผู้นำของผู้บริหาร มีอิทธิพลรวมต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับ Jenjob Harnklab1 & Supathra Urwongse (2016 : 123) ได้วิจัยเพื่อศึกษาปัจจัยสู่ความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ตามกฎกระทรวงว่าด้วยระบบ หลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา พ.ศ. 2553 กำหนดและเสนอปัจจัยลักษณะองค์กรตามกรอบแนวคิดที่ส่งผลให้โรงเรียนเอกชนดำเนินการประกันคุณภาพภายในประสบความสำเร็จ ปรากฏว่าปัจจัยที่ส่งผลให้การดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนเขตกรุงเทพมหานคร ประสบความสำเร็จ เรียงตามลำดับความสำคัญ

ได้แก่ การปรับตัวและริเริ่มสิ่งใหม่ขององค์กร สภาพแวดล้อมทางสังคม การจัดโครงสร้าง องค์กร วัฒนธรรมองค์กร กระบวนการติดต่อสื่อสารและสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับ Chusak Phetkrajang (2016 : 62) พบว่าภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิง จริยธรรม วัฒนธรรมองค์กร องค์กรแห่งการเรียนรู้และประสิทธิผลโรงเรียนมีความสัมพันธ์ กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทุกคู่ ภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวม เชิงบวกในระดับต่ำต่อองค์กรแห่งการเรียนรู้ โดยปัจจัยภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิง จริยธรรมและปัจจัยวัฒนธรรมองค์กรสามารถร่วมกันอธิบายองค์กรแห่งการเรียนรู้ได้ใน ระดับสูงมาก และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงเชิงจริยธรรมมีอิทธิพลโดยรวมเชิงบวกในระดับต่ำ ประสิทธิภาพโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และสอดคล้องกับ Ardun Suchirum (2012 : 225) ได้การพัฒนาโมเดลประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โมเดลประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน มีความ สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลรวมที่ส่งผลต่อตัวแปรประสิทธิผลการ ประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จากมาก ไปหาน้อยเรียงตามลำดับ ดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อม ด้านบุคลากรในองค์กร การจัดระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา และวัฒนธรรมองค์กร ตามลำดับ โดยมีตัวแปรบุคลากรในองค์กร ส่งอิทธิพลทางตรงสูงสุด ต่อตัวแปรประสิทธิผลการประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รองลงมาคือการ จัดระบบประกันคุณภาพภายในของสถานศึกษา ส่วนตัวแปรสภาพแวดล้อมส่งอิทธิพลทางอ้อม สูงที่สุด ผ่านทางตัวแปรบุคลากรในองค์กร วัฒนธรรมองค์กร และการจัดระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับการศึกษาของ Phoom Praraksa (2015 : 128) ได้วิจัยเพื่อศึกษาโมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกัน คุณภาพภายใน ของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัย ที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมี 4 ปัจจัย คือ ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหาร วัฒนธรรม องค์กรนวัตกรรม บรรยากาศองค์กรแบบเปิดและภาวะผู้นำของครู

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

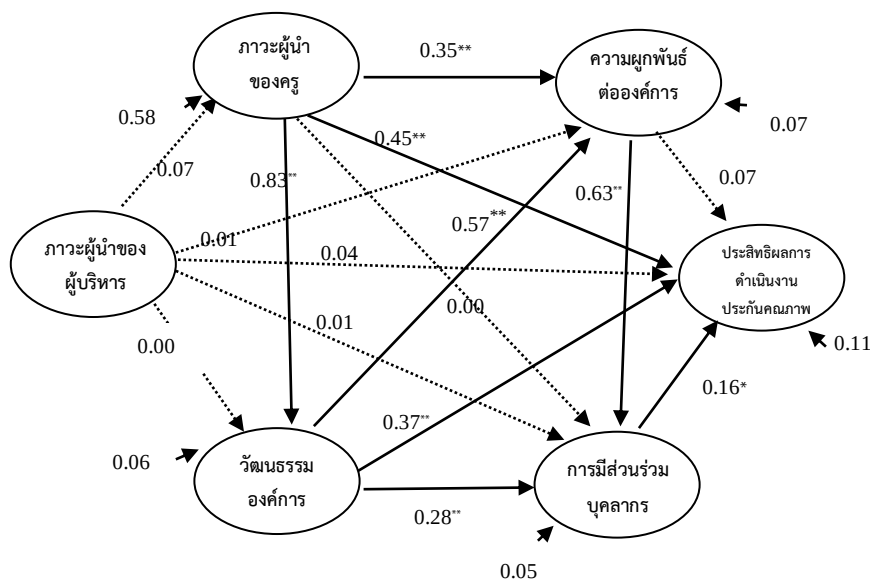
จากผลการวิจัยพบว่าจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้เกิดประสิทธิผลได้นั้น เป็นผลมาจากปัจจัยภาวะผู้นำของครูหาโรงเรียนมีการส่งเสริมได้มีการพัฒนาครูให้มีความเป็นผู้นำ สร้างวัฒนธรรมให้เกิดขึ้น จะทำให้เกิดความผูกพันต่อองค์กร และได้รับความร่วมมือจากบุคลากรของโรงเรียน จะทำให้โรงเรียนเอกชนประสบความสำเร็จในการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนได้ เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวมีทั้งอิทธิพลทางตรง และอิทธิพลทางอ้อม ต่อการดำเนินงานการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมหรือรูปแบบในการส่งเสริมแต่ละปัจจัยเพื่อให้โรงเรียนมีแนวปฏิบัติที่ชัดเจนในการดำเนินงานของโรงเรียนเอกชนและมีการทดลองผลการดำเนินงานที่ได้ออกแบบไว้เพื่อเป็นการยืนยันผลการพัฒนารูปแบบที่ได้พัฒนาขึ้น

องค์ความรู้ใหม่

การวิจัย “โมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุประสิทธิของปัจจัยที่มีอิทธิพลผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ได้องค์ความรู้ใหม่สู่การพัฒนาการโรงเรียนเอกชน ดังนี้

ภาพที่ 3 โมเดลปัจจัยที่มีอิทธิพลผลการดำเนินงานประกันคุณภาพภายใน
ของโรงเรียนเอกชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

จากผลวิจัย พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของครูส่งผลให้โรงเรียนเอกชนประสบความสำเร็จในการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนได้ เนื่องจากปัจจัยดังกล่าวมีทั้งอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อม ต่อการดำเนินการประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือนั้น กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับ ดูแลและกำหนดนโยบายของโรงเรียนเอกชน ต้องกำหนดแนวทางหรือพัฒนาหลักสูตร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาภาวะผู้นำของครูให้กับโรงเรียนเอกชนเป็นอันดับแรก ครูต้องเป็นผู้เชี่ยวชาญหรือมีความเป็นเลิศทางการสอนเป็นที่ยอมรับและเชื่อถือ พร้อมกับการส่งเสริมด้านวัฒนธรรมองค์กร ความผูกพันต่อองค์กร และการมีส่วนร่วมของบุคลากร ควบคู่กันไป จึงจะส่งผลต่อการบริหารงานด้านประกันคุณภาพภายในของโรงเรียนเอกชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้น

References

- Ardun Suchirum & SawatPotiwat. (2012). The Development of Effectiveness Model of Internal Quality Assurance in Basic Education School. *Journal of Educational Measurement Mahasarakham University*, 18(2), 225-236.
- Channarong Pornrungraj. (2014) . *Cross the Limit to the Millennium of Quality*. Bangkok : The Office of Standards and Quality Assessment (Public Organization).
- Chusak Phetkrajang. (2016). Ethical Transformational Leadership, Organizational Culture, Learning Organization and School Effectiveness Affiliated With the Primary Educational Service Area Office in Nakhonsawan Province : Path Analysis. *Journal of the Association of Researchers*, 20(3), 62-74.
- Jenjob Harnklab1 & Supathra Urwongse. (2016). Factors Affecting Success in the implementation of Internal Quality Assurance of Private Schools in Bangkok. *Journal of Education*, 17(2), 123-134.
- Mackenzie S. et al. (2017). Teacher Leadership Report: How Student-Led Pedagogy in Modern Learning Environments (MLEs) Can Improve Literacy Learning. *Journal of Educational Leadership, Policy and Practice*, 32(1/2), 62.
- Office of the Education Council. (2004) *Educational Conference*, Jaroenpol press. Bangkok
- Office of the Private Education Commission. (2013). *Strategic Plan of the Private Education Commission : 2013-2017*. Bangkok.
- Phoom Praraksa, SomkidSroinam, Muntana Inthusamith & Manit Pawarinyanon. (2015). Model of Factors Influencing Internal Quality Assurance Operational Effectiveness of the Small-sized Primary Schools in the Northeast. *Journal of Education khonkaen university*, 9(4), 128.